

Do plamenů

Věra Martinová

Co to sbíráš na mém těle moje lásko
Hledáš zaslíbené osamělé růže z květů mých
Co's mi dal
Kam se díváš to jsou zahrady mé lásko
Tisíc let je sázel po lučinách bůh a první hřích
Pak tiše vstal

Někdo do plamenů u krbu se díval
A ani nevěděl jak lásku říct
A kdosi za oknem se na má slova díval
A snažil se mě svlékat

Jaro milujem když zalkne je zima
To věčný nepokoj nás žene duší zpět
A můj dech je tak krátký
Všechno sevřelo se ve mně jsem tak jiná
Až se uložíme na prkenné lůžko
Budeme pít a budeme zpátky

Někdo do plamenů u krbu se díval
A ani nevěděl jak lásku říct
A kdosi za oknem se na má slova díval
A snažil se mě svlékat